

Jáván Fiai

III. Rész

A jávániták a próféciaikban

A bibliai próféciaikból és a bibliai néperedet kutatás eredményeiből minden kétséget kizáróan levonható az, hogy Jáván négy fiának a nemzetségei két egymástól különálló nagy ágra szakadtak: egy nyugati, a kaukazoid rassztípushoz tartozó ágazatra, és egy az idők folyamán teljesen elkeletiesedett, vagyis mongoloid ágazatra. A sorozat **második részét** egy nagyon fontos kérdéssel zártuk le: amennyiben a jávánita népeknek létezik egy nyugati és egy keleti ágazata, akkor a rájuk vonatkozó próféciaik mely elemeiket érintik? Ebben a részben egyebek mellett erre a fontos kérdésre is választ adunk. A jávánitákhoz - különösen a Thársishoz - szóló próféciaik nem csupán az oknál fogva fontosak, mert bemutatják e népek szerepét, de azért is, mert sokkal érthetőbbé teszik a végidők általános geopolitikai állapotát és próféciai eseményeit is.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Weblap: www.churchofgod.hu

Email: p.poli@mailcity.com

Copyright © Póli Pál, 2016, Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

A próféciai dualitás

A jávánitákat számos prófécia megemlíti. Az ókori Izrael szemszögéből és próféciai tekintetben e korai időkben a mediterráni jávániták voltak a mérvadó gazdasági és politikai szereplők, s így a próféciaik az eredeti kontextusukban őket érintették (lásd pl. *Dán. 8:21; 10:20, 11:2; Zak. 9:13; Ez. 27:13, 19*). Azonban - amint azt az írás első részében felvázoltuk -, a mediterráni jávániták területeit más, elsősorban sémita népek özönlötték el a népvándorlások során. E népmozgások alkalmával a nyugati jávániták nagyrészt elvándoroltak, másrészt pedig felmorzsolódtak, és így legfeljebb keverék elemeik maradtak fenn a dominánssá vált betelepülők között. Mivel azonban

ezek a próféciaák duális jellegűek, így előttünk állnak még a jelentősebb, a végidőkre szóló beteljesedéseik. A duális próféciaák esetében az első mintegy antitípusaként szolgál a végidőkben lezajló jelentősebb és nagyobb léptékű beteljesedéseknek. Ennek megfelelően ugyan ezek a próféciaák korunkban már inkább a nagy népekké növekedett és gazdaságilag is nagyon erős távolkeleti jávánitákat érintik és ez egy fontos kulcs a világban folyó események megértéséhez.

A bibliai szövegekben viszonylag gyakran olvashatunk „Thársis hajóiról”, és valóban, a thársisi hajósok talán még az egykori kereskedelmi partnerükön, a híres fóníciaiakon is túltettek. Hajóik már a nagyon korai időkben eljutottak a brit szigetekre, majd onnan az Atlanti Óceánt átszelve, az Új Világba is. Keleti irányba pedig legalább a csendes-óceáni Salamon szigetekig hajóztak el. Később a nyugati thársisiak, vagyis a spanyolok és portugálok hajói körüljárták a földet, „felfedezték” az akkorra már rég feledésbe merült Amerikát és számtalan más, európaiak számára addig ismeretlen területet és szigetet. Hajóik aztán arannyal, drágakövekkel és különböző egzotikus árukkal megrakva tértek vissza Spanyolországba és Portugáliába. Thársis nyugati elemei, a spanyolok és portugálok uralták a tengereket a hatalmas spanyol armada angoloktól elszenvedett döntő vereségéig (1588). Az izraelita nemzetek, különösen Anglia, majd a brit nemzetközösség felemelkedésével a spanyolok és portugálok végleg elvesztették a tengerek fölötti dominanciájukat. A II. Világháború után Spanyolország és Portugália már viszonylag szegény országokká váltak, ahogy az általuk kolonizált és részben általuk lakott dél-amerikai kontinens egésze is. Ugyanakkor a Thársis keleti elemeit kitevő Japán - noha a világháborúban a vesztes oldalon állt - néhány évtized alatt gazdasági nagyhatalommá nőtte magát. Ezáltal a végidőkben Jáván keleti elemei váltak prominenssé és próféciai szereplőkké, élükön Thársissal, vagyis Japánnal.

Jáfet fiainak történelmi megoszlása

A jáfetita népek korrekt beazonosítása, illetve e népek próféciai szerepének ismerete nélkül érthetlenné válnak a végidők próféciai eseményei. Beazonosításukkal viszont nem csupán a próféciai kép válik tisztábbá, de az eddigi történelem is sokkal érthetőbb lesz. A nemzetek leosztásának van egy elképesztő harmóniája és logikája – már ha a beazonosítás pontos. Köztudott, hogy Jáfet fiainak messze legnépesebb nemzetségei a mongoloid rasszhoz tartozó Magóg (s annak aleleme Góg), valamint Gómer. E népek lélekszáma meghaladja a másfélmilliárd főt. Mések, Tubál és Madai [Oroszország és Ukrajna] a jáfetiták kaukazoid, azaz fehér rasszjegyeket viselő elemeit alkotják, szintén jelentős, durván száznyolcvanmilliós népsséggel. Az Ezékiel 38-39 próféciaiból tudjuk azt, hogy Jáfet ezen fiai, Mések, Tubál, Madai, Magóg/Góg és Gómer népei bizonyos hámita népekkel szövetkezve egy hatalmas szövetségi tömböt alkotnak majd a kor végén – először az antikrisztusi fenevad, majd pedig a helyreállított Irael ellen. Ezek a népes jáfetita nemzetségek az Oroszország és Ukrajna nyugati határszélei, valamint a Kína és Korea csendes-óceáni partvidékei között elfekvő hatalmas kiterjedésű területeket lakják be. A magógiták Kína megalapításával az emberiség egyik legkorábbi és legmaradandóbb birodalmát hozták létre. A Magógtól korán levált Góg népei pedig mindent elsöprő hatalmas

törzsszövetségekre tömörülve alkottak óriási birodalmakat. A hunok vagy a mongolok által dominált birodalmak az apokaliptikus „sárga veszedelem” megtestesítői voltak a „keresztény” Nyugat számára, maga a „sárga veszedelem” fogalma tömören össze is foglalja e népek végidőkben játszandó próféciai szerepét. Ha megfigyeljük, e felsorolásból hiányoznak a Jávántól származó népek. Ez nem ok nélkül van így, a jávániták ugyanis több tekintetben is eltérnek jáfetita testvérnepeiktől. Jáván keleti elemeit tengervizek válsztják el a kontinentális Ázsiától, s annak népeitől. A jávániták szigetlakó, partvidéki hajós népek, emellett sajátos, különálló keleti/mongoloid rassztípusokat képviselnek. El térnek a kultúrájukban és teljesen eltérő a történelmi, próféciai sorsrészük is. Míg Góg, Magóg és Gómer utódai inkább pusztákon élő nomád életmódot folytató vad, lovas-nyilas népek voltak, addig Jáván fiai elsősorban hajózással és tengeri kereskedéssel foglalkoztak. A keleti jávánita népek: Thársis [Japán], Elisha, Rodanim és Donanim [Az indonéz és maláj szigetvilág lakosai], valamint Kittim [Kína keleti partvidékei és Tajvan].

Próféciai szempontból a messze legfontosabb szerepe Thársisnak, Japánnak van és lesz. Thársis ugyanis a tírusi gazdasági és kereskedelmi rendszer fontos láncszemét képezte az ókorban, képzni ma, és képezni fogja a végidőkben is. Emiatt az érdekei inkább Nyugathoz kötik, mintsem jáfetita testvéreihez, akikkel számos háborút folytatott, s akikkel ma is régikeletű konfliktusai vannak. A Kínát és Koreát meghódító mongolok Japánt képtelenek voltak elfoglalni, noha több inváziót is indítottak ellene 1274 és 1281 között. A hajózáshoz egyáltalán nem értő mongolok sebtében több ezer hajót építettek az inváziókhöz, ám ezek inkább csak a folyami hajózásra alkalmas, laposfenekű kínai típusok voltak és ezrével veszttek oda a viharokban. Ellenben a japánoknak a vérükben volt a tenger és a mongol inváziók végül teljes kudarccal végződtek. A cári oroszország ugyancsak alul maradt az orosz-japán háborúban (1904-1905), a japán hadihajók egymás után semmisítették meg az orosz hajórajokat. A II. Világháború idején pedig Japán volt a kegyetlen agresszor Kína és Korea rovására.

Talán kevésbé ismert tény, de a japánok – ahogyan egykor a spanyolok is - nagyon büszkék a tengerészeti hagyományaikra:

„Japán tengerészeti történelme az i.sz. első évezred korai századaiban vette kezdetét, amikor kapcsolatokat alakított ki az ázsiai kontinens államaival. A japán tengerészeti fejlődés a modernizálás előtti csúcspontját a 16. században érte el, az európai hatalmakkal kialakított kulturális csere és a kiterjedt ázsiai kereskedelem folytán. A Tokugawa shogánátus által bevezetett és a több, mint két évszázadon át tartó elszigeteltség utáni időben a japán hajózási technológia minősége messze alulmúlta a nyugati világ flottáit, így 1854-ben az amerikai intervenció kierőszakolhatta azt, hogy Japán feladja a korábbi megkötéseit. Ez és egy sor más esemény vezetett végül a „Meiji Helyreállítás”-ként ismert rohamos ütemű modernizációhoz és iparosításhoz, ami párosult a császárság visszaállításával járó központosítással. E tényezők eredményeként 1920-ra a japán császári flotta a világ harmadik legnagyobb hadiflottája lett, mi több, a II. Világháború kitörése előtti években vitathatóan a legmodernebb is.” (lásd. **„The Naval History of Japan”**)

A Jáván népeivel foglalkozó írássorozatunk **II. részében** szó volt arról, hogy amikor a spanyol felfedezők először eljutottak Japánba, ők „keleti spanyoloknak” és a „legfehérebb keleti népnek” nevezték a japánokat. Ez egy máig gyakran ismételt pozitív sztereotípiája, de a „japán csoda” és sorsrész fényében talán nem ok nélküli:

A japán modernizáció. A 19. század közepén Japán még a nyugati nagyhatalmak imperialista gyarmatosításának célpontja volt, de az 1868-as Meidzsi-restauráció következtében kilábal a feudális széttagoltságából, és **elindult a nyugathoz való felzárkózás útján.** Az évszázadokon keresztül követett elzárkózás politikáját felváltotta a minél nagyobb nyitottság politikája. Megindult az ország és a társadalom erőltetett modernizációja, japán fiatalok ezrei indultak külföldi tanulmányutakra, hogy elsajátítsák a legmodernebb technikai ismereteket, és azokat hasznosítsák a rohamléptekkel fejlesztett hazai iparban. **Három évtized alatt Japán gyakorlatilag behozta a több évszázados nyugattal szembeni technikai, technológiai hátrányát, 70 éven belül pedig már mint nagyhatalom lépett a világpolitika színpadára,** és Ázsia meghódítására tört. Hatalmasat változott az ország képe is: vasútvonalak hálózták be a tartományokat, modern kikötők épültek, csökkent az egyes országrészek elszigeteltsége, a feudális városok modern ipari városokká alakultak át. Az iparosítás következtében az amúgy is szegényes japán nyersanyagkészletek hamar kimerültek, így az országnak külföldi nyersanyagforrások után kellett néznie. Rövidtávon megoldást jelentett a nyersanyagok világpiaci importja, ám hosszú távon mindenképp gyarmatok szerzésére volt szükség.

Ma Japán egy gazdag és viszonylag csendes, konfliktusokat kerülő országgént van számontartava, ami remek árúkkal látja el a világot. Ugyanakkor a világ tíz legnagyobb és legütőképesebb haderejével rendelkező országok közé tartozik. A rendkívül modern japán hadiflotta pedig a negyedik legnagyobb világon, s ha arra kerül a sor képes az érdekeit érvényesíteni.

„A japán hiiipar már eddig is a világ legmodernebb fegyverzeteit állította elő, emellett képes ezeknek a tömeges sorozatgyártására is. Így, egy a jövőben megtörténő japán katonai felemelkedés [militarizálódás] nem annyira a képességeitől függ, mint inkább a szándékától. Ahhoz, hogy Japán néhány röpké év alatt katonai nagyhatalom legyen, ahhoz csak egy ilyen irányú elhatározás kell. (George Friedman and Meredith Lebard, *The Coming War With Japan*).

Tény tehát, hogy a Jávánita Japán sok tekintetben inkább a nyugati világ részét képezi, mintsem a vér szerint talán közelebb keletit. A II. Világháborút követő Japán robbanásszerű gazdasági felemelkedésnek köszönhetően a bibliai Thársist már ez a keleti ágazat képviseli a végidők próféciai képében.

Japán a próféciaikban

Ezékiel Tírushoz intézett próféciaja egy kiváló példája a duális jellegű próféciaiknak. Mindazok az események, amelyek e prófécia alapján beteljesedtek az ókori Tírussal kapcsolatban, csupán előtípusai voltak az utolsó idők bizonyos eseményeinek. Így ez a próféciai üzenet ma is releváns, hiszen a főbb és messze nagyobb intenzitású beteljesedése még előttünk áll. Röviden, ez a prófécia

a végidők nagy babiloni gazdasági rendszerét és részben Thársis vele való kapcsolatát célozza meg. Mivel ez a rendszer a tírusi mintára épült fel, Tírus szerepét jogutódként a Nagy Babilon nevet viselő hatalmi formáció veszi át, Thársisét pedig e népnek a keleti ágazata. Ez oknál fogva, a próféta Jávánt itt már jóval inkább egy keleti közegben élő népként, bizonyos keleti népek szomszédságában vázolja elénk:

Ezékiel 27:12-13 **12** Tarsis volt a te kereskedőtársad, sok különféle gazdagsága miatt: ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak ők árúidért. **13** Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe árúidért.

Amint azt látni fogjuk, a duális próféciák rálátást nyújtanak a végidők eseményeinek bizonyos részleteire is. Thársis sikere a kereskedelmi és gazdasági nagyhatalom, Tírus sikerére épült és attól függött - illetve a dualitás elve alapján - fog függeni a végidőkben is. Ez oknál fogva a tírusi rendszer eredete és rendkívüli sikerének oka mindenképpen némi elemzést igényel, hogy teljesebb legyen a kép.

A tírusi gazdasági rendszer, mint Sátán mesterműve



Tírus a kora ókori világ kereskedelmi központja volt, virágzása az i.e. 500-as években hágott a tetőfokára. A thársisiak és tírusiak kereskedelmi kapcsolata ekkor már egy hosszú évszázadokra visszanyúló tartós és szoros együttműködés volt. Ez a kapcsolat hasonlóan szorosan működött az olyan nagy

főnícia kolóniákkal is, mint pl. Karthágó. Thársis tehát az egyik legszorosabb partnere és egyben fő haszonélvezője volt ennek a jól kidolgozott kereskedelmi rendszernek. **Csakhogya ez a rendszer az isteni rend alternatívájaként lett megalkotva**, s emiatt Isten ítélete alá került, amivel már a próféciák területére kerülünk. Ezékiel három teljes fejezetben (26-28) próféciál Tírus ellen, megemlítve a velük kereskedő thársisiakat is. Ezékiel (28. fej.) azonban nem csupán az egykori Tírushoz intézi a próféciáit, hanem annak fejedelméhez, Tírus királyához is, aki mögött pedig maga Sátán, e világ istene állt, mint az őt inspiráló szellemi és eszmei kútfő. Ezoknál fogva Ezékiel próféciája egyaránt szól Tírus királyához és Sátánhoz, ugyanakkor az Antikrisztushoz is. Mert Tírus királya és gazdasági mesterműve az Antikrisztusnak és az ő sikeres rendszerének az előtípusai voltak. Mondani sem kell, az Antikrisztus hatalma és gazdasági, kereskedelmi csodája mögött ugyancsak Sátán szellemisége és zseniális kreativitása fog állni:

Ezékiel 28:4-5 **4** Bölcsességeddel és okosságoddal vagyont szereztél magadnak, aranyat és ezüstöt halmoztál fel kincseskamráidban. **5** Milyen ügyesen tudsz kereskedni! Megsokszoroztad vagyonedat, de szíved felfuvalkodott bensődben gazdagságod miatt.

Jelenések 13:2 a sárkány [Sátán] átadta neki erejét, trónját és nagy hatalmát.

Sátán Tírusban alkotta meg azt a kereskedelmi és az azt kiegészítő monetáris rendszert, ami nem csak rendkívül gazdaggá tette ezt a városállamot, de ezzel egyben az eljövendő globalista világkereskedelem előfutárává, illetve bölcsőjévé is: *„Ki volt olyan, mint a büszke Tírusz, a tenger közepén? Áruiddal, amelyek a tengert szeltek, sok népet kielégítettél. Javaid és áruid bőségével gazdaggá tetted a föld királyait.”* (Ez. 27:32-33) Ez a sátáni zsenialitással kidolgozott globális gazdasági rendszer teszi gazdaggá az ahhoz jól alkalmazkodó nemzeteket. Ez oknál fogva a szóban forgó duális próféciák egyaránt vagy méginkább vonatkoznak ennek a rendszernek az utolsó időkben megnyilvánuló formájára is. A végidőkben „Tírus királya”, azaz, a globális kereskedelmi és politikai rendszer feje már maga az Antikrisztus lesz, akinek Sátán biztosítja a zsenialitását, sikerét és gazdasági erejét ahhoz, hogy annyira „tökéletessé” tegye ezt a gazdasági rendszert, hogy minden nemzet jóléte attól függjön. Az eredeti Tírus óta számos alkalommal kellett ennek a rendszernek, mint egy főnixnek a saját hamvaiból feltámadnia ahhoz, hogy meg-megújulva és hatalmát fokozatosan növelve a korunkban ismert globális formáját vegye fel. A rendszer jelenlegi, általunk ismert formája azonban még mindig nem kielégítő Sátán számára, ugyanis nincs teljes kontroll alatt tartva, nem függ tőle az egész világ, s ezért ez még nem a véglegesnek szánt verzió. Ahhoz ugyanis, hogy egy egy központból irányított teljesen globális rendszer legyen, szükség van egy világállamra, annak igazgatóira és egy igazán globális valutára, s végül, de nem utolsósorban egy „világvezérre”. Más szóval, az Új Világrend ennek a sátáni gazdasági rendszernek a tökéletessé és globálissá tett, végleges formája kíván lenni, amit az Antikrisztus fog tükélyre vinni, noha csak egy rövid időre.

A Dániel 7-ben felsorolt sátáni fenevad birodalmak mindegyike átvette és magáévá tette a tírusi kereskedelmi forma fortélyait. **A negyedik, rettenetes fenevaddal, vagyis a római birodalommal kezdődően a tírusi mintájú gazdasági rendszernek a fehér nyugati világ lett a székhelye és az is maradt 1800 éven át.** Az elmúlt 200 évben a brit nemzetközösség és az USA felemelkedése ideiglenesen megtörte a római fenevad kontinuitását [ennek az okaira **máshol mutatunk rá**]. Ez a birodalmi rendszer újra fel fog emelkedni a tetszhalálból az Antikrisztus vezetése alatt és „ügyes kereskedései”, valamint zseniális politikája folytán újra dominálni fogja az egész világot. A népek leborulnak előtte, mert megvalósít egy olyan áhított gazdasági csodát, ami ideiglenesen bár, de jólétet és biztonságot hoz magával. A Nagy Babilon egykori elődjét, Tírust, azaz Sátán gazdasági mintáját követi. Ez egy gyarló, haszonszerzésen alapuló és sokakat kizsákmányoló rendszer, ami viszont jól működik és nagy gazdagságot hoz azok számára, akik irányítják ezt a haszonelvű kereskedést és azoknak is, akik részt vesznek ebben: *„A te gazdagságodból gazdagodott meg mindenki, akinek hajója járt a tengeren.”* (Jel. 18:19). De mi sem mutatja ennek a rendszernek az ördögi mivoltát jobban annál, mint az, hogy a legkülönbébb árúk mellett az *“emberek testével és lelkével”* is kereskednek (Jel. 18:13). Ez a rendszer szó szerint a rabszolgájává teszi követőit és az egyéni siker csakis és kizárólag a teljes szellemi elkötelezettség árán lesz biztosítva. A rendszer ezen jellege már a jelenlegi, még formálódó stádiumában is egyre inkább nyilvánvaló. Végleges

formáját felvéve teszi majd kötelezővé a fenevad bélyegének felvételét, ami előfeltétele lesz az adás-vétel minden formájának.

Európa az „Tírus leánya”! És ez nem csupán képletesen értendő, hiszen a tírusi gazdasági mintát és a vele járulékos kozmopolita életmodellt az európai székhelyű fenevad birodalmi rendszerek tartották fenn, éltették tovább. A fenevad újraformálódik és így teszi majd tökéletessé birodalmát. Az antikrisztusi fenevad is ez által válik nagyhatalommá és teszi tőle függővé a népeket. Mi több, még maga a kontinens is egy tírusi királynőről, Agenor leányáról, az „elrabolt Európáról” lett elnevezve. Európa, Tírus leánya a rendszer örököse lett, és itt lesz megvalósítva



Sátán kereskedelemre épült gazdasági mintája, mely egy nagyon fontos eszközeként szolgál Sátán és elkötelezett követői számára egy globális világállam létrehozásában, majd pedig annak fenntartásában:

Jelenések 18:3 ... mert [a babiloni gazdasági rendszer] erkölcstelensége tüzes borából minden nemzet ivott, vele paráználkodtak a föld királyai, és a föld kereskedői meggazdagodtak határtalan fényűzéséből.”

Ahogy a „babiloni misztériumok” Nagy Paráznája (*Jel. 17*) az antikrisztusi rendszer vallási, szellemi aspektusát jelenítik meg, úgy a Nagy Babilon annak gazdasági rendszerét. A föld királyai, népei és kereskedői „paráznaságot követnek el vele”, azaz elkötelezik magukat mellette és felvállalják a rendszer minden nézőpontját az anyagi jólét érdekében.

A thársisiak mindenképpen azon népek közé sorolhatóak, akik nagyon hosszú időn át, szorosan együttműködtek Tírussal, élvezői voltak a rendszer működésének, hiszen a vele való kereskedés búsán jövedelmező vállalkozás volt számukra is. Mivel Ezékiel próféciainak az ókorban beteljesedett vonatkozásai csak úgymond elő, vagy anti-típusok voltak, azok elsődleges vagy főbb beteljesedései utolsó időkben fognak megtörténni. Kournk és a közeljövő emberei számára ezek a próféciaik sokkal revelánsabbak, mint az ókori emberek számára.

Ezékiel 27:12-13 ¹²Nagy gazdagságod miatt veled kereskedett Thársis, ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak cserébe áruidért. ¹³Javán, Tubal és Mesek kereskedtek veled, rabszolgákra és bronzeszközökre cserélték ki áruidat.

Az Ezékiel 38:13 próféciai kijelentéseiben olvashatunk „Thársis kereskedőiről”. Az Ezékiel 38-39-próféciaának beteljesedése még előttünk áll, ám ez a fogalmazás rámutat arra, hogy Thársist még ebben a kései időben is leginkább a kereskedelem jellemzi majd. Vagyis a távoli kereskedelem Thársis legjellemzőbb vonása a korai ókortól a jelenen át egészen az utolsó időkig. Mivel a kereskedelem partnereket igényel, - hiszen minimum kétirányú forgalom szükséges hozzá - így Thársisnak mindenkor kapcsolatban kellett és kell állnia az adott kor további sikeres

kereskedelmi nagyhatalmaival, igazodva az azok által beiktatott gazdasági rendszerhez. Az ókorban ez a partner természetesen a modern kereskedelem szülőhazája, a híres/hírhedt Tírus volt. Bár maga Tírus elpusztult, az ott megalkotott sátáni eredetű rendszer tovább él. Ezért az utolsó időkben Thársis partnere már „Tírus leánya” lesz, vagyis az a hatalmi rendszer, ami magáévá tette és teljes sikerre viszi az egykori tírusi gazdasági rendszert. Ez pedig a végidők Nagy Babilonja, az újjáéledő európai fenevad birodalmi rendszere lesz. Jáván, s ezen belül Thársis különösképpen megőrzi szoros történelmi kapcsolatát a tírusi gazdasági mintával, hiszen annak egy fontos láncszemét képi.

Nem mellékesen, Salamon király uralkodása alatt az ókori Izrael is bekapcsolódott a tírusi gazdasági rendszerbe, ami nagyon előnyösnek bizonyult számára és gazdaggá tette a nemzetet. Érdekes módon, amikor a Szentírás Salamon e rendszerhez való csatlakozásából származó anyagi bevételeiről beszél, akkor találkozunk legelőször az ominózus, fenevaddal asszociált 666-os számmal, ugyanis **Salamon éves aranybevétele 666 táalentum volt**. Hasonló a helyzet a modern izraelita nemzetek esetében is, amelyek a születésjogi áldások több, mint két évszázadának ideje alatt ezt a gazdasági mintát alkalmazva, s ennek részeként emelkedtek fel nagyhatalmakká. Az Új Világrend eljövetelkor a fenevad bélyegének felvétele azonban messze tovább megy majd ennél a fizikai síknál, ugyanis a teljesmértékű szellemi elkötelezettséget is meg fogja követelni. Ebben a stádiumban a rendszerhez való tartozásnak előfeltétele lesz a luciferianizmus nyílt és szándékos felvállalása. De ezen a ponton kanyarodjunk vissza az ókori Tírus és Thársis kapcsolatához.

Thársis és Nagy Babilon partneresége

Az európai fenevad, mint gazdasági nagyhatalom így „Tírus leánya”, ahogyan maga a kontinens is egy tírusi királylányról, Agenor leányáról, az „elrabolt Európáról” lett elnevezve. Ez nem egy véletlen egybeesés. A Sátán által Tírusban létrehozott és a kereskedelemre épült gazdasági minta egy nagyon fontos eszközként szolgál egy globális világállam létrehozásához, majd pedig annak fenntartásához:

Jelenések 18:3 ... mert [a babiloni gazdasági rendszer] erkölcstelensége tüzes borából minden nemzet ivott, vele paráznalkodtak a föld királyai, és a föld kereskedői meggazdagodtak határtalan fényűzéséből.”

Ahogy a „babiloni misztériumok” Nagy Paráznája (Jel. 17) az antikrisztusi rendszer vallási aspektusát jelenítik meg, úgy a Nagy Babilon annak gazdasági és politikai rendszerét. A föld királyai, népei és kereskedői „paráznaságot követnek el vele”, azaz elkötelezik magukat mellette és felvállalják az istentelen rendszer minden aspektusát. A történelmi precedenst követően, ennek a gazdasági formának a modern változatában



továbbra is nagyon fontos szerepe van és lesz is még „Thársis hajóinak”, illetve „kereskedőinek”. Természetesen korunkban a „thársisi hajók” modern megfelelői már rendkívül nagy kapacitású, árukonténerekkel megrakott óriáshajók. A globális kereskedelem nagyjai közt is élen jár a mai Thársis (Japán), ami úttörője volt az exportárúkra épülő gazdasági modell modern változatának. A későbbiekben ezt a modellt követték az olyan dél-kelet ázsiai államok, mint pl. Tajvan és Szingapúr, amelyek ugyancsak a teherhajók által szállított árucikkeiből váltak gazdag nemzetekké, és ezek az ún. ázsiai „Kis Tigrisek”-ként lettek ismertek. E tekintetben még a keleti kittimitáknak otthont adó Kína is idesorolható. **Ezt a sikeres és magas életszínvonalat eredményező exportorientált kereskedelmet azonban csak az adott, tírusi eredetű rendszer keretein belül voltak képesek véghezvinni.** Másszóval, és végeredményben a „rendszer” biztosította számukra a sikert. Ezt figyelembe tartva olvassuk újra Ezékiel duális próféciját ezúttal a végidők Tírúsára, a Nagy Babilonra vonatkoztatva a mondanivalóját:

Ezékiel 27:12-13 ¹²Nagy gazdagságod miatt veled kereskedett **Thársis**, ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak cserébe áruidért. ¹³**Jáván**, Tubal és Mesek kereskedtek veled, rabszolgákra és bronzeszközökre cserélték ki áruidat.

Jáván itt már határozottan az ázsiai közegben és keleti népekkel van asszociálva, aminek okait a sorozat II. részében vázoltuk. Az antikrisztus vezetése alatt a sátáni gazdasági rendszer, a Nagy Babilon eléri majd a maximális hatékonyságát és eddig soha nem látott gazdasági lehetőségekkel kecsegteti majd a kereskedő népeket. Mint mindig, Thársis [Japán] számára különösen hasznos lesz ez a kapcsolat, de az egyéb dél-kelet ázsiai jávánita népek is kiveszik a részüket belőle. Csakhogy ez a babiloni rendszer rövid ideig lesz sikeres, bukását elrendelte Isten, s ahogy az egykori Tírus elbukott, úgy annak „nagylánya” is el fog veszni.

Ézsaiás teljes 23. fejezetének duális prófécijája Tírus egykori és majdani pusztulását mutatja be, ami Thársist is érinteni fogja:

Ézsaiás 23:1-9 ¹Jövedölés Tírus ellen. **Jajgassatok Tarsis hajói**, mert elpusztított, úgy hogy nincs benne ház és abba bemenet! A Kitteusok földéről jelentetett meg nekik. ²Némuljatok meg lakosi e partvidéknek [szigetek], a melyet Sidon kalmárai, a kik tengeren járnak, töltöttek be egykor. ³Melynek sok vizeken át a Sihór veteménye és a Nilus aratása vala jövedelme, úgy hogy népek vására volt! ⁴Pirulj Sidon, mert szól a tenger

és a tenger erőssége, mondván: Nem vajudtam, nem is szültem, és nem tápláltam ifjakat, és nem neveltem szűzeket. ⁵Mihelyt e hír Égyiptomba eljut, Tírus e híre miatt szenvednek ott is. ⁶**Menjetek át Tarsisba, és jajgassatok ti partvidék [sziget] lakói!** ⁷Ez-é a ti örvendező várostok? **melynek eredete ósidőkből való;** és most lábai viszik őt, bujdosni messzire! ⁸Ki végezte ezt a koronás Tírus felől? **melynek kereskedői fejedelmek, és kalmárai a földnek tiszteletesei.** ⁹A seregeknek Ura végezte ezt, hogy meggyalázza minden dicsőségnek kevésységét, és hogy megalázza a föld minden tiszteleteseit.

Ézsaiás 23:10-14 ¹⁰Műveld meg földedet, Tarsis leánya, mint a Nílus partját, nincs többé kikötő! ¹¹Az Úr kinyújtotta kezét a tenger fölé, királyságokat rendített meg. **Az Úr parancsot adott Kánaán [kereskedőváros] ellen, hogy pusztítsák el erődítményeit [a rendszer gazdasági központjait].** ¹²Így szólt: »Nem fogsz többé vigadozni, te meggyalázott szűz, Szidon leánya! Hiába kelsz fel és kelsz át Kitimbe, ott sem lesz nyugalmaid!« ¹³Íme, a káldeaiak országa: ilyen nép nem volt; Asszíria vadaknak szánta. Felállították ostromtornyait, földig rombolták palotáit, romhalmazzá tették. ¹⁴Jajgassatok, **Tarsis hajói, mert elpusztult erősségetek [a gazdasági erejüket biztosító rendszer]!**

Ennek a prófécianak az időrendben történő beteljesedése II. Nebukadnezár által történt meg, aki 13 éven át ostromolta a várost (i.e. 586-543). Tírus két részből állt, egy a parttól kb. 600 méterre fekvő sziget volt a város magja. Ezt a szigeten fekvő várost egy nagyon erős, és bizonyos források szerint 50 méter magas fal vette körül. Emellett a partvidéken is kiépült egy jelentős méretű város, ami ugyancsak meg volt erősítve falakkal. A szigeterődítménynek a fedezéke alatt rakták ki árúikat a part menti városba beérkező hajók. A várost i.e. 2750-ben alapították meg (eredetileg Ushu volt a neve), így ősisége ki van hangsúlyozva, de ez közvetett utalás a Sátánnal való kapcsolatára is. Habár II. Nebukadnezár nem vette be magát a szigetet, de Tírust vazallusává tette. A remek tírusi „piac” elvesztése természetesen tragikus hatással volt Thársisra, illetve az egyéb sziget- és partvidéklakó jávánita népekre is (6. vers). A tírusi kereskedelem összeomlásával nagyszámú tírusi és szidóni menekült el, elsősorban a földközi tengeri kolóniákra, illetve kereskedelmi partnereik földjére, így a spanyolországi Tartesszoszba is (7. vers). Az archeológiai bizonyítékok azt mutatják, hogy Tírus ostromát és gazdasági hatalmának összeomlását követően robbanásszerűen megnövekedett a kánaánita jelenlét a mai Dél Spanyolország területein. Ezek a kánaániták aztán folytatták a korábbi életformájukat és újraélesztették a tírusi gazdasági rendszert. A nagyfokú kánaánita népelem jelenléte magától értetődően erősen kihatott a nyugati thársisiak etnikai összetételére is. A prófécia szerint a kánaánita kereskedők idővel a világ kereskedő dinasztiáit, illetve gazdasági elitjét képezték (8.vers), ami önmagában is egy sokatmondó és elgondolkodtató kijelentés.

Mivel úgy Ézsaiás, mint Ezékiel prófécijája is duális, így a főbb, és igazán lényeges beteljesedése a végidők Nagy Babilonjának (ami a tírusi gazdasági rendszer öröklője) az elpusztításakor történik meg, beleértve annak Thársist érintő következményeit is. A biztos kereskedelmi partner elpusztulása végzetes csapást jelent Japán számára is. A Jelenések könyve hasonló módon, de talán még intenzívebben vázolja fel a Nagy Babilon elpusztítását. A rendszer haszonélvezői, a világ

kereskedői, így természetesen Thársis megint csak gyászolni fogják a számukra gazdagságot hozó rendszer elpusztulását:

Jelenések 18:11 ¹¹A föld kereskedői is siratják és gyászolják, mert senki sem veszi meg többé áruikat: ¹²az arany és ezüstárut, a drágakövet és gyöngyöket, a patyolatot, bíbort, selymet és karmazsint, a sokféle tujafát és elefántcsont csecsebecsét, az értékes fából, bronzból, vasból és márványból készült mindenféle edényt, ¹³a fahéjat és balzsamot, az illatszert, mirhát és tömjént, a bort és olajat, a lisztlángot és búzát, a barmokat, juhokat és lovakat, a kocsikat s a rabszolgák testét és lelkét. ¹⁴Az érett gyümölcs, amelyre lelkedben vágyódtál, elfonnyadt. Minden fény és pompa odavan, és nyomuk sem lesz többé. ¹⁵A kereskedők, akik meggazdagodtak belőle, gyötrelmeitől való félelmükben távol tőle megállnak, siránkoznak és jajgatnak: ¹⁶„Jaj, jaj, te nagy város! Patyolatba, bíborba és skarlátba öltöztél, arannyal, drágakővel és gyönggyel voltál ékes. ¹⁷Egy óra alatt elpusztult ekkora gazdagság!” **Minden hajókormányos és révész, minden hajós és tengerész** megállt a távolban, amikor megpillantotta füstölgő tüzét, ¹⁸és így kiáltozott: „Melyik város hasonlít ehhez a nagy városhoz?” ¹⁹Hamut szórtak a fejükre, zokogva és gyászolva siránkoztak: „Jaj, jaj, te nagy város! **A te gazdagságodból gazdagodott meg mindenki, akinek hajója járt a tengeren.** Egy óra elég volt, hogy elpusztulj!” ²⁰„Örüljetez neki, te ég, ti szentek, apostolok és próféták! Isten kimondta felette az ítéletet miattatok!”

A kereskedő nemzetek „távolról nézik és úgy siránkoznak” Nagy Babilon vesztén, s ez leginkább a fő haszonélvezők közé tartozó Thársist fogja érinteni: *„Jajgassatok Tarsis hajói, mert erősségtek elpusztítottak!” (Ézs. 23:14)*

A millennium hajnalán

Krisztus visszatérésekor a Fenevad és rendszere elnyeri az ítéletét, teljesen és véglegesen el lesz pusztítva (Ez.27:34-36; Jel. 18:19-20). Az Úr haragjának napján, vagyis a népek büntetésének idején Tháris is ítélet alá kerül:

Ézsaiás 2:12-16 ¹²Mert a seregek Urának napja eljő minden kevély és magas ellen, és minden felemelkedett ellen, és az megaláztatik. ¹⁶**És Társisnak minden hajói ellen, és minden gyönyörűséges drágaságok ellen.** ¹⁷És porba hajtatik a közember kevélyisége, és megaláztatik a főemberek magassága, és egyedül az Úr magasztaltatik fel ama napon.

A japán gazdasági csoda egy csapásra semmivé lesz, kereskedelmi flottáit elnyeli a víz, árúik mind megsemmisülnek. Ám a Thársist érintő prófécia ezzel nem szűnnek meg, a Nagy Babilon összeomlását a népek büntetése, majd evangelizációja fogja követni. Ézsaiás erről ekként prófétált:

Ézsaiás 66:18-19 ¹⁸ És én cselekedeteiteket és gondolataitokat megbüntetem! Eljő az idő, hogy minden népeket és nyelveket egybegyűjtsek, hogy eljövén, meglássák az én dicsőségemet. ¹⁹ És tesztek köztök jelt, és küldök közülök megszabadultakat a népekhez, **Tarsisba** [Jáván fia], Pulba és Ludba, az íjjászokhoz, Tubálhoz és **Jávánhoz; a messze**

szigetekbe, amelyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között.

Ennek a próféciónak nagyon fontos meghatározni az adott időkeretét: ez a népek ítéletének ideje, amikor a visszatérő Krisztus „*tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek az Úrtól megöltek.*” (Ézs. 66:16) Hirtelen egy teljesen új világ jön el, amihez alkalmazkodniuk kell a szóban forgó keleti kereskedő népek maradékainak is. A Szentírás azt érzékelteti, hogy Thársis viszonylag hamar átáll az új „programra”, mivel hajóival részt vesz a világban szétszórt izraeliták maradékainak az Ígéret Földjére történő hazaszállításában:

Ézsaiás 60:1-2,9 ¹Kelj föl, ragyogj föl, mert elérkezett világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted! ²Mert még sötétség borítja a földet, és homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, és dicsősége megnyilvánul rajtad. ³Népek jönnek világosságodhoz, és királyok a benned támadt fényességhez. ⁴Hordozd körül tekintetedet és lásd: mind egybegyűlnek és idejönnek hozzád. **Fiaid messze távolból érkeznek, s a lányaidat ölükből hozzák.** ⁹**A hajók gyülekeznek szolgálatomra, az élükön Tarsis hajóival, hogy hazahozzák fiaidat a távolból,** s ezüstjüket meg aranyukat is velük, az Úrnak, a te Istenednek nevéért, Izrael Szentjéért, aki dicsőségre emel.

A büntetés bevégeztével Krisztus „evangelizálja” a népek maradékait, így a távoli népeket is, méghozzá azok által, akik „megszabadultak”. Ez fizikai síkon a helyreállított izraelitákat, szellemi síkon pedig a fizikai limitációktól megszabadult, tökéletességre jutott és szellemlényekké vált eklézsiát jelenti. Ézsaiás itt konkrétan azt ismerteti, hogy a távoli, keleti népek, akik addig nem ismerték meg a Biblia Istenének nevét és dicsőségét, azokhoz elküld a helyreállított izraelitákból olyanokat, akik meghirdetik Istent és országlását ezeknek a távoli népeknek. Tartsuk figyelembe, hogy ezek olyan keleti népek akik számára korábban nem volt általánosan ismert a Szentírás üzenete és annak Istene, mint pl. a „keresztény” nyugati világban. A próféta Jávánt [Thársist külön is kiemelve] a Tubálon túl fekvő távoli szigetekkel asszociálja, ami a messze délkelet-ázsiai szigetvilágra utal, ahol valóban elenyésző még a névleges keresztények száma is. Az európai népek - beleértve a jávániták elkeveredett nyugati maradékait is - olyan keresztény kultúrkörben élnek, ahol ismert a Biblia Istene, ha nem is feltétlenül követik őt teljes szívből és akaratból. A szóban forgó keleti nemzetek számára viszont idegen a Biblia, még hírből sem nagyon ismerik annak Istenét és Jézust, az általa elküldött Megváltót. Olyan jávánita népekről beszélünk, mint Japán (ahol a shinto vallást és a buddhizmust gyakorolják), vagy a maláj és indonéz (Jáva) szigetvilág lakói, ahol vannak hinduk, buddhisták, muszlimok és ki tudja hány helyi kisebb vallási meggyőződés. Ezen az általános állapoton majd csak az Ézsaiás 66:19-ben vázolt „evangelizálás” fog változtatni. Krisztus millenniumi uralmának kezdetével az egyéb népek mellett Thársis/Japán és a jávánita szigetvilág is hódolni fognak neki és ajándékokat hoznak számára:

Zsoltárok 72:7-10 ⁷Napjaiban az igazságosság virágzik, a béke teljessége, amíg csak el nem tűnik a hold. ⁸Uralkodni fog tengertől tengerig, a nagy folyótól a föld határáig. ⁹A puszta lakói

leborulnak előtte, ellenségei megcsókolják a földet. ¹⁰**Tarsis és a szigetek királyai ajándékokat hoznak**, Sába és Séba királyai adományokkal közelednek.

Mielőtt azonban teljességgel kibontakoznának a millenniumi állapotok, egy nagy jelentőségű eseménynek meg kell történnie, nevezetesen az első Góg Magóg háborúnak. Hogy ennek körülményeit megértsük, előtte át kell tekinteni és össze kell foglalni az utolsó idők főbb eseményeit.

Miután az antikrisztus megszilárdítja a hatalmát, egy elkerülhetetlen katonai konfliktusba fog kerülni a jáfetita népekkel. Ennek a háborúnak a kezdetén az Antikrisztus egy iszonyatos erejű villámtámadást indít kelet felé, ami a III. Világháborúvá fog kiszélesedni. Tudni kell, hogy ebben a háborúban a fenevad messze nagyobb hatalmat és erőt fog képviselni, mint az elmúlt századokban feltűnt történelmi előzetesei (pl. Napóleon és Hitler, vö. Jel.) és minden eddigit meghaladó pusztítást fog végezni (Dán. 11:). Tartsuk figyelembe azt is, hogy e háború folyamán nem lesz egy külön nyugati front, ami felőrli erejét, ugyanis az izraelita nemzetek – beleértve az angolszász nagyhatalmakat is -, ekkorra teljesen összeomlanak úgy gazdasági, mint katonai tekintetben. Vagyis a keleti népeknek maximálisan a saját maguk erőforrásaira kell majd támaszkodniuk. Noha a technikai és katonai képességeik messzi alulmúlják az asszírok által dominált fenevadét, egy tekintetben határozott előnyt élveznek: a népességeik hatalmas száma lehetővé teszi azt, hogy az elképesztő, több tízmilliós emberi veszteségek ellenére képesek lesznek további tömegeket mozgósítani és hadba küldeni. Ezt kihasználva egy iszonyatos méretű ellentámadást indítanak a fenevad ellen. A háborúban már az atomfegyverek is be lesznek vetve és milliárdok pusztulnak el. Mielőtt azonban a világ teljes pusztulás szélére kerülne, Krisztus visszatér a földre. A fenevad birodalma összeomlik és elpusztul a keleti seregek ellencsapása alatt, Armagedonnál pedig megsemmisülnek a Krisztust megtámadó egybegyűlt földi seregek. A Messiás hazavezeti és helyreállítja Izrael 12 törzsének maradványait, s megkötöi velük az Újszövetséget. A keleti seregek túlélő maradványai pedig visszatérnek a földjeikre, miután egy új koalíciót alkotnak több más, nem jáfetita ázsiai és afrikai néppel együtt. Ez a koalíció kezdeményezi majd a hírhedt Izrael ellenes Góg-Magóg háborút.

Thársis szerepe az Ezékiel 38-ban (a Góg-Magóg háborúban)

Thársis és vele néhány más nép egy rövid és közvetett megemlézése az Ezékiel 38:13-ban kiváló példája annak, hogy egy szélesebb próféciai kontextusba helyezett üzenet miképpen nyújthat sokkal tisztább rálátást az adott prófécia pontosabb megértéséhez. Az Ezékiel 38:1-7 versei aprólékos részletességgel vázolják fel mindazon nemzeteket, amelyek Góg, Magóg, Rós, Mések és Tubál mellett felvonulnak a helyreállított Izrael ellenes hatalmas támadásra. Itt az Izrael ellen felvonuló népek felsorolása rendkívül fontos, de legalább annyira fontos az is, hogy mely népek maradnak ki ebből a szövetségből. Az invázióban résztvevő nemzetek egy olyan blokk részei, amely a jelen időben a szemünk láttára formálódik meg és növi ki magát az említett népszövetséggé. Itt konkrétan egy elsősorban eurázsiai blokkról van szó (lásd az **Ezékiel 38-39**

című írást). Ez egyike a végidők olyan nagyobb nemzetközösségi blokkjának, amelyeknek fontos próféciai szerepük lesz. Az elsődleges ilyen blokk az természetesen az európai székhelyű „fenevad” birodalma lesz, a maga kiszolgálóival. A Nagy Babilont, illetve a fenevad birodalmát kivevő népek itt nincsenek felsorolva, hiszen ezek a népek ezen invázió idején már elnyerték az ítéletüket, javarészt éppen a napkeleti királyok iszonyatos méretű seregei és katonai csapásai által.

De ha megfigyeljük, a felsorolásból hiányoznak a jávánita népek is! Egyetlen jávánita nép neve sincs megemlítve a számos különböző népet és etnikumot magában foglaló hatalmas támadó seregek részeként. A támadásban résztvevő nemzetek felsorolása után, a 13. versben azonban említésre kerül néhány olyan nemzet neve, amely egy olyan blokkot alkot, amelynek tagjai nem vesznek részt a támadásban, sőt, érdekeiknél fogva ellenzik is azt. A szövegrészből nyilvánvaló, hogy Thársis és „fiatal oroszlánjai” minimum semleges felek kívánnak maradni:

Ezékiel 38:13 Seba, Dedán, **Tarsis kereskedői és minden fiatal oroszlánja azt mondja majd neked:** „Azért jöttél, hogy fosztogass? Zsákmányolásra gyűjtötted össze seregedet? **Elhordod az ezüstöt és az aranyat, elhurcolod a nyájakat és a vagyont,** és bőséges zsákmányra teszel szert?”

Ebből a csupán néhány sornyi közvetett üzenetből számos fontos dologot levonhatunk, kezdve azzal, hogy az Ezékiel 38-39 fejezetek eseményeinek négy szereplője van:

1. Isten, aki maga vonja Izraelbe a támadó seregeket, hogy megdicsőítse magát e népek között.
2. A kiszemelt „áldozatuk”, vagyis a saját földjükön helyreállított tizenkét izraelita törzs.
3. A támadók szövetsége (Góg, Magóg, Mések, Tubál, Perzsia, Etiópia/India, Líbia, Gómer és minden népessége).
4. A támadást fenntartással kezelők, vagyis Seba, Dedán, Thársis kereskedői és fiatal oroszlánjai.

Ismételten az európai székhelyű fenevad, mint hatalmi blokk ekkor már nem létezik! Izrael mind a tizenkét törzse hazaköltözött a Szentföldre (*Ez. 37*), ahol „kerítések nélkül”, békében élnek, amikor hirtelen felvonulnak ellenük az említett keleti népek.

A fenti idézet rámutat, hogy Thársis nem katonai erőként, hanem továbbra is, **mint egy kereskedő nép** keveredik bele az eseményekbe, **és aggodalmát fejt ki az invázióval kapcsolatban.** A történelmi háttér ismerete magyarázatot ad erre az aggodalomra. Thársis korábban nagyon gazdaggá lett az európai rendszer által biztosított és irányított kereskedelem folytán, úgy a fenevad színrelépése előtt, mint az alatt is. Emiatt és egyéb okoknál fogva Thársis sokkal szorosabban kötődött a nyugati világhoz, mint a keletihez, így az utolsó idők háborúinak során a nyugat [fenevad] szövetségese illetve kiszolgálója lesz. „fiatal oroszlánjai” pedig azok a dél-kelet ázsiai jávánita népek, amelyeket már ma is „Ázsia Tigriseinek” neveznek a sikeres japán mintát

követő kereskedelmi gazdaságaik miatt. Más szóval, itt a kontinentális Ázsián túli szigetvilág népeiről van szó.

Minden bizonnyal Thársis elődleges célja az lesz, hogy a katasztófák után újraélessze és folytassa a korábban oly sikeres gazdaságát. A helyreállított Izraelben pedig egy olyan potenciális új kereskedelmi partnert lát majd, ami tovább viszi a számára előnyös régi rendszert. Amennyiben Góg és Magóg seregei teljesen kifosztják és megsemmisítik Izraelt, erabolják értékeit és javait, tönkreteszik a földet, akkor ez nem valósulhat meg. Ha a szándék talán némileg önző és célt tévesztett is, de nem Izrael ellenes! Lényeges, hogy katonailag nem támogatják a keleti inváziós seregeket, amelyeket Isten fog megsemmisíteni, hogy megtörje e nemzetek makacsságát és megdicsőítse Magát előttük (*Ez. 38:21-23; 39:5-7,21*) Amint Krisztus uralma megszilárdul a földön a népek természetesen hamar meg fogják tanulni azt, hogy a régi gazdasági rendszert soha nem lehet már visszaállítani, azt az Isten igazságos jubileumi rendszere fogja felváltani.

Ezután végre teljes mértékben kibontakoznak majd azok a paradicsomi állapotok, amelyeket a próféták megjövendöltek; a népek alávetik magukat Isten törvényének, a szombatokon, újholdakon és ünnepnapokon pedig együtt imádja Őt az egész emberiség:

Ézsaiás 2:2-4 ²Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején, és magasabb lesz a halmoknál. **Odaözo**lnenek mind a nemzetek, ³felé tart számos nép, és így szól: „**Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson meg minket útjaira, és így az ösvényein járassunk. Mert a Sionról jön a törvény és Jeruzsálemből az Úr tanítása.**” ⁴Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek.

Ézsaiás 66:23 Akkor majd újholdról újholdra, szombatról szombatra **minden ember** eljön, hogy imádkozzék a szíнем előtt – mondja az Úr.

Zakariás 14:16 Aki életben marad azokból a népekből, amelyek felvonultak Jeruzsálem ellen, évről évre feljön és leborul a Király, a Seregek Ura előtt, és megünnepli a sátoros ünnepet.

